

NARODNI
DOM
MARIBOR

80 LET KONCERTNA
POSLOVALNICA

Orkestrski cikel 2025/2026

1. abonmajski koncert

Četrtek, 20. november 2025, ob 19.30, Dvorana Union, Maribor

FILHARMONIJA BRNO

Leoš Svárovský, dirigent

ČEŠKI FILHARMONIČNI ZBOR IZ BRNA

Petr Fiala, zborovodja

Jana Sibera, sopran; **Václava Krejčí Housková**, mezzosopran

Peter Berger, tenor; **Jozef Benci**, bas

Koncert traja približno 90 minut in nima odmora.

Koncert snema RTV Slovenija.

Spored

Antonín Dvořák (1841–1904)

Stabat Mater, op. 58, B 71

Latinska sekvenca *Stabat Mater dolorosa* (»Mati žalostna je stala«) spada med najpogostejše citirane pesnitve v zgodovini glasbe. Prvotno sicer namenjena osebni molitvi, se je uporabljala tudi kot procesijska himna med pokornimi procesijami, šele v 15. stoletju pa je postala sestavni člen uradne liturgije, bodisi kot vmesni del v pogrebni maši ali med cerkvenim obredom na petek po cvetni nedelji. Po tridentinskem koncilu (1545–1563) je obveljala za preveč profano in je ni bilo več dovoljeno izvajati med liturgijo. Standardni del repertoarja Rimskokatoliške cerkve je ponovno postala leta 1727, in sicer kot kontemplacija med postom ali na praznik Žalostne Matere Božje (15. september).

V dvajset trivrstičnih kitic oblikovana čustvena meditacija žalujoče Marije ob Jezusovem križanju raziskuje teme žalosti, ljubezni, vere, sočutja in upanja. Dramatičnost in ekspresivnost zgodbe ter univerzalna tematika že stoletja navdihujejo skladatelje – več kot štiristo med njimi, od Palestrine, Pergolesija, Haydna, Rossinija in Verdija do Pendereckega in Pärta, se jih je odločilo besedilo prenesti v glasbo. Bržkone najbolj osebna in ganljiva, vsekakor pa najobsežnejša je uglasbitev **Antonína Dvořáka** (1841–1904).

Dvořákov prvi mednarodno prepoznavni uspehi so se pokrivali z obdobjem skladateljevih osebnih tragedij nepredstavljivih razsežnosti. Ko je v kratkem razdobju izgubil

svoje prve tri otroke (pozneje jih je imel še šest), je bila njegova iskrena in globoka vera postavljena na veliko preizkušnjo. Uteho po smrti novorojenke Josefe leta 1875 je našel v omenjeni srednjeveški pesnitvi, iz katere odseva ganljiva podoba žalujočega starša za umrlim otrokom. Nato je osnutek kompozicije odložil na stran, dokler se dve leti pozneje nista z ženo Anno soočila z novo tragedijo, smrtjo še ne enoletne Ružene ter manj kot mesec dni pozneje tudi prvorojenca, triletnega Otakarja. Šestintridesetletni Dvořák se je povrnil k partituri, ki je bila še brez orkestracije – k svojemu prvemu velikemu sakralnemu delu, v katerem je izrazil najgloblja občutja žalovanja. Kot odgovor na uničujoče osebne dogodke je nastala globoka meditacija o žalosti in veri ter z njo eno najbolj lirično izpovednih kompozicij v cerkveni glasbi.

Oblikovana kot obsežni 10-stavčni oratorij, velja Dvořákova ***Stabat Mater*** (1877) za enega največjih spomenikov zborovske glasbe. Dramatičen, izrazito oseben in globoko ganljiv ter pobožen glasbeni jezik vzvišene lepote poslušalca popelje na iskreno duhovno in čustveno popotovanje. Tragičnosti navdiha navkljub pa razpoloženje ni mračno: odrešujoča glasba, polna melodične in ritmične energije, teče od brezmejne žalosti do sprejemanja in vere v novo prihodnost in se kot apoteoza steče v zaneseno videnje vstajenja. Veličastno delo simfoničnih razsežnosti, a poudarjene emocionalnosti je kljub obsežnemu izvajalskemu aparatu (veliki orkester, zbor in štirje solisti) intimna molitev, v kateri se dramatični izbruhi umikajo pasusom, prežetim z nežnostjo. Pod strukturnim in glasbenim lokom, zasidranim v uvodnem in sklepnem stavku, odzvanjajo orkestrski stavek veličastnih barv, izvrstna,

vedno sveža in raznovrstna melodika, učinkovit, a ne pretiran kromatizem, virtuoza vokalna linija v Verdijevem slogu ter mojstrska obravnava zborovskega zapisa.

Stebra monumentalne glasbene arhitektonike Dvořákovga oratorija sta uvodni in sklepni stavek, med katerima se v krajših dvo- ali tridelno oblikovanih stavkih razvija meditacija o poetični ideji sočustvovanja z Jezusovim trpljenjem. Najobsežnejši, čustveno najbolj zapleten in najbolj simfoničen med vsemi je prvi stavek, *Stabat Mater dolorosa*. Začne ga razširjena orkestralna meditacija, katere osrednja tema – padajoča kromatična melodija – v baročni maniri simbolizira smrt in trpljenje. Instrumentalni vrhunec izzveni v osrednji zborovski stavek, ki nežno razvija glasbeno tematiko orkestralnega uvoda. Razkošna glasba doseže nov pretresljiv višek na besedah »dolorosa« (žalostna) in »lacrimosa« (objokana), ko občutek depresije in obupa okrepijo solistični glasovi. Dramatičnosti navkljub se glasba izpoje v upanja polno kodo. Kvartetu solistov (*Quis est homo, qui non fleret*), ki poudarja občutek žalovanja, sledi otožna zborovska koračnica (*Eia Mater, fons amoris*), ki se brez sramu opira na Verdijeve operne konvencije. Občutek operne drame se še stopnjuje v basovski ariji (*Fac, ut ardeat cor meum*), v kateri se Dvořák predstavi v svoji najtemnejši in najbolj mučni podobi; dramatičnost v slogu velikega opernega prizora le za trenutek prekine osupljiva, a preprosta koralna melodija angelskih ženskih glasov. Razporeditev nekoliko razsvetli mirno tekoča in preprosta glasbena misel zborovskega stavka *Tui Nati vulnerati*, katerega osrednji del preseneti z enim redkih izbruhov jeze ob sprostitvi zadržane bolečine čustveno izčrpanega očeta. Na ljudski motiviki oblikovana lirična

uspavanka za tenor in zbor (*Fac me vere tecum flere*) nagovarja izrazito neposredno in globoko, hrepenenje in nežnost pa se stečeta v zborovski a cappella stavek (*Virgo virginum praeclara*), ki mu na videz nedolžno nasprotuje valovita melodika godal. Razporeditev se prevesi v čuten in poglobljen duet za sopran in tenor (*Fac, ut portem Christi mortem*), katerega priostreni osrednji del obudi grozote križa. Temnejša molovska sonornost mračne arije za alt (*Inflammatum et accensum*) v ritmu koračnice, tesno povezane s tretjim stavkom, se nasloni na dramatičen, izrazito baročni slog Händla. Dvořákov obsežno glasbeno meditacijo strne sijajni sklepni stavek *Quando corpus morietur*, ki razreši harmonsko napetost uvoda, žalost in rahločutnost predhodnih stavkov pa se zlijeja v objem radosti. Čeprav tematsko gradivo obudi glasbo z začetka kompozicije, je zdaj skladatelj osvobojen bolečine in odvrže breme žalovanja. Stavek, ki znova združi celotni izvajalski korpus, se izpoje v čudovito kompleksno, skoraj ekstatično fugo na sklepni »Amen«. Skladatelj je naposled našel raj ter ustvaril prepričljiv portret milosti in miru, veličastni beethovnovski zaključek pa ožari svetlobo onkraj zemeljske teme. S tem Dvořák strne nadvse osebno izpoved, ki od jeze, obupa, žalosti in bolečine postopno pripelje do ponovnega upanja, tolažbe in veselja ter vere v večno življenje.

Čeprav je pesem *Stabat Mater* izvorno nastala v srednjem veku, večno aktualna nagovarja tudi sodobnega človeka. Njena trajna zapuščina ni zakoreninjena le v njenem sakralnem izvoru, ampak v njeni globoki človečnosti: je krik žalovanja, prošnja za sočutje in dejanje upanja.

Špela Lah

Stabat Mater dolorosa / Mati žalostna je stala
Pesem slednica za god Žalostne Matere Božje

Besedilo: **Jacopone da Todi** in **sv. Bonaventura**
Prevod: **Franc Ksaver Lukman**

*Mati žalostna je stala,
zraven križa se jokala,
ko na njem je visel Sin.
V grenko žalost zatopljena
je nje duša prebodena
z mečem silnih bolečin.
O, kaj žalosti prestati
morala je sveta Mati,
k'tere Sin je rešil svet.
V žalosti vzdihuje blede,
ko v trepetu Sina gleda,
kaj trpi na les razpet.
Komu potok solz ne lije,
ko bridkosti zre Marije,
grenke nad morja bridkost?
Kdo prisrčno ne žaluje,
ko to Mater preišluje,
njenih boli velikost?
Vidi Jezusa trpeti,
grehe ljudstva nase vzeti,
šibam vdati se voljno.
V Sina le pogled upira,
ko ves zapuščen umira,
k smrti nagne še glavo.
Mati, vir ljubezni prave,
naj občutim te težave
in s teboj žalujem zdaj.*

*Daj, da bo srce se vnelo
in za Jezusa gorelo
mi v ljubezni vekomaj.
Sveta Mati, to te prosim:
rane Kristusa naj nosim,
vtisni v moje jih srce.
Sinu tvojemu so rane
v odrešenje moje dane;
tudi mene naj bole.
Naj s teboj sedaj žalujem,
križanega objokujem,
ko v dolini solz živim.
S tabo poleg križa stati,
s tabo združen žalovati
v bridkem joku hrepenim.
Prosim, hvaljena Devica,
ti mi bodi tolažnica,
daj mi delež bolečin.
Daj mi, da bom vse življenje
rad premišljal to trpljenje,
ko je umiral Božji Sin.
Mene križ naj obtežuje,
mene s tugo napolnjuje
sveta kri njegovih ran.
Ti pa varuj, Mati ljuba,
da moj del ne bo poguba,
kadar pride sodni dan.
Kristus, ko bo treba umreti,
daj po Materi presveti,
da skušnjave zmagal bom.
Ko pa smrt telo mi vzame,
dušo mojo naj objame
večne slave rajski dom.*

FILHARMONIJA BRNO

Prvi zametki Filharmonije Brno segajo v sedemdeseta leta 19. stoletja, v čas prizadevanja mladega Leoša Janáčka za ustanovitev češkega simfoničnega orkestra v Brnu. Opus slavnega skladatelja tvori repertoarno jedro orkestra, ki še danes slovi kot avtentični poustvarjalec in varuh Janáčkovih zapuščin.

Današnji sestav, nastal leta 1956 z združitvijo brnskih radijskega in regionalnega orkestra, vse od svojih začetkov sodi med vodilne češke orkestre, in to tako po velikosti kot pomenu. Na mednarodnih gostovanjih je Filharmonija Brno nanizala okoli tisoč koncertov po Evropi, v Združenih državah Amerike, Latinski Ameriki ter na Bližnjem in Daljnem vzhodu. Kot redna gostja čeških in mednarodnih festivalov pogosto združi moči s Češkim filharmoničnim zborom Brno. Filharmoniki redno snemajo za češki radio, češko televizijo in številne glasbene založbe (Supraphon, Sony Music, IMG Records, BMG in Channel 4). Orkester je vodilo več imenitnih dirigentov, med drugim Jiří Bělohlávek, sir Charles Mackerras, Leoš Svárovský, Jakub Hruša in Tomáš Netopil. V sezoni 2018/19 je bil za glavnega dirigenta in umetniškega vodjo Filharmonije Brno imenovan maestro Dennis Russell Davies.

Filharmonija Brno od leta 2000 organizira letni festival na brnskem gradu Špilberk, od leta 2012 prireja dogodke Moravska jesen, Velikonočni festival sakralne glasbe in Ekspozicija nove glasbe in je pokroviteljica mednarodno priznanega otroškega zbora Kantiléna. Leta 2014 je bila ustanovljena Orkestrska akademija Filharmonije Brno. Filharmonija Brno je glavna akterka glasbene sezone v drugem največjem češkem mestu. Njena matična hiša je Besední dům (nekdanja občinska dvorana), orkester pa z navdušenjem pričakuje odprtje nove, moderno zasnovane koncertne dvorane.

LEOŠ SVÁROVSKÝ

Leoš Svárovský je dirigiranje študiral na Akademiji za glasbo v Pragi, in sicer kot zadnji varovanec uglednega Václava Neumanna. Uveljavil se je kot glavni dirigent Janáčkovih filharmonij, Filharmonije Brno in kot umetniški vodja Državne opere v Pragi, mednarodni sloves pa si je utrdil z gostovanjem s Češko filharmonijo v ZDA in s Slovaško filharmonijo na Japonskem.

Predstavlja se po vsej Evropi, v ZDA, na Japonskem in v Koreji, sodeluje s številnimi uglednimi sestavi in gostuje na številnih pomembnih glasbenih festivalih na Češkem in drugod. V letih 2014–2019 je bil glavni dirigent Simfoničnega orkestra prefekture Aiči Nagoja, s katerim ostaja povezan kot stalni gostujoči dirigent. Je tudi gostujoči dirigent Filharmoničnega orkestra Bohuslava Martinůja iz Zlína, častni član Filharmonije Brno in častni glavni dirigent Slovaške sinfoniette Žilina ter pogosto gostuje pri čeških sestavih, kot sta Simfonični orkester Praškega radia in Praška filharmonija PKF. Sodeloval je z Državno kapelo iz Dresdna, salzburškim Orkestrom Mozarteum, Münchenskim Bachovim kolegijem, Beethovnovim orkestrom iz Bonna, Orkestrom Residentie iz Haaga, Simfoničnim orkestrom Luksemburškega radia RTL, linškim Brucknerjevim orkestrom, lizbonskim Metropolitanskim orkestrom, Simfoničnim orkestrom Šanghajskega radia, Simfoničnim orkestrom Utrechtskega radia, Orkestrom glasbenega festivala Kolorado, Dortmundskimi filharmoniki, Metropolitanskim simfoničnim orkestrom iz Tokia, moskovskim Simfoničnim orkestrom Čajkovskega idr.

ČEŠKI FILHARMONIČNI ZBOR BRNO

Češki filharmonični zbor Brno se uvršča med nesporno svetovno elito zborovskega petja. S prepoznavnim niansiranim zvokom, tehnično popolnostjo in poglobljenim poustvarjanjem

si je prislužil velik ugled pri kritikih, dirigentih, orkestrih in mednarodnem občinstvu. Zbor si vse od svojih začetkov v letu 1990 pod vodstvom ustanovitelja in umetniškega vodje Petra Fiale zastavlja vedno višje standarde.

Zbor občinstvo navdušuje z več kot devetdesetimi koncerti na leto po vsem svetu, in to tako v velikih evropskih koncertnih dvorinah kot na prestižnih mednarodnih festivalih (Menuhinov festival v Gstaadu, Festival v Grafenegg, Operni festival v Heidenheimu, Glasbeni festival Rheingau, Salzburški festival in Festival Baden-Baden). Redno nastopa z vodilnimi orkestri in priznanimi dirigenti, kot so sir Simon Rattle, Zubin Mehta, Andris Nelsons, Yannick Nézet-Séguin, Ivan Fischer, John Axelrod, Eliahu Inbal, Marek Janowski, Kirill Petrenko in Manfred Honeck. Pevci so sodelovali z Berlinskimi filharmoniki, Mahlerjevim komornim orkestrom in Jonasom Kaufmannom.

Umetniška odličnost zbora je zabeležena na številnih nagajenih posnetkih. Med najpomembnejšimi priznanji sta nagrada *echo klassik* za posnetek leta (2007) in nagrada nemških diskografskih kritikov (2009). Letos je zbor prejel še nagrado *opus klassik* za najboljši operni posnetek (Verdi: *Ivana Orleanska* z dirigentom Marcusom Boschom, orkestrom Cappella Aquileia in solisti). Nastop Filharmoničnega zbora iz Brna podpira Ministrstvo za kulturo Češke republike.

PETR FIALA

Petr Fiala je po zaključenem Konservatoriju v Brnu leta 1971 v razredu Jana Kapra diplomiral na Akademiji za glasbo in uprizarjajoče umetnosti Leoša Janáčka v Brnu. Deluje kot skladatelj in pedagog (podpisal se je pod več kot sto osemdeset del) ter zborovodja in dirigent. Osvojil je nagrade na številnih nacionalnih in mednarodnih tekmovanjih iz dirigiranja in komponiranja, deluje kot mentor mojstrskih razredov dirigiranja in pogosto sodeluje

v različnih mednarodnih žirijah. Kot iskan gostujoči dirigent redno sodeluje pri produkcijah v matični domovini in na tujem. Leta 1990 je ustanovil Češki filharmonični zbor Brno, ki je pod njegovim vodstvom postal eden od elitnih evropskih vokalnih sestavov.

JANA SIBERA

Solistka Narodnega gledališča v Pragi je ena najbolj iskanih sopranistk češkega opernega in koncertnega življenja. Proslavila se je z vlogami, kot so Violetta (*Traviata*), naslovna vloga v Massenetovi Manon, Kunigunda (*Kandid*), Suzana (*Figarova svatba*), Gilda (*Rigoletto*), Donna Anna (*Don Giovanni*), Lucia di Lammermoor, Julija (*Romeo in Julija*), Ofelija (*Hamlet*), Micaëla (*Carmen*), Nedda (*Glumači*), Marija (*Hči polka*), Adina (*Ljubezenski napoj*), v čeških opernih delih pa kot Lisička Zvitorepka (*Lisička Zvitorepka*), Terinka (*Jakobinec*), Blaženka (*Tajnost*) in Marinka (*Prodana nevesta*). Redno gostuje v Narodnem moravsko-šlezijskem gledališču v Ostravi in v Gledališču J. K. Tyla v Plznu.

Jana Sibera je bila dvakrat nominirana za ugledno češko gledališko nagrado *thalia*, ki jo je leta 2022 tudi prejela. V Operi Göteborg na Švedskem je navdušila kot Ofelija, v Irski narodni operi v Dublinu pa s poustvaritvijo Violette. Redno se predstavlja tudi kot koncertna pevka in sodeluje z vsemi večjimi češkimi orkestri tako v matični domovini kot po svetu (Japonska, Koreja, Kitajska). Slišimo jo lahko na posnetku *Romantic Arias* tenorista Jonasa Kaufmanna s Praško filharmonijo PKF pod taktirko Marca Armiliata, ki je izšel pri založbi Decca.

VÁCLAVA KREJČÍ HOUSKOVÁ

Mezzosopranistka Václava Krejčí Housková je članica ansambla Narodnega gledališča v Brnu, kjer poustvarja najvidnejše vloge opernega kanona, kot so Bizeteva Carmen, Dvořákoví Ježibaba (*Rusalka*) in Katra (*Vrag in Katra*), Rossinijeva Isolier (*Grof Ory*)

ter Pavlina in Daphnis Čajkovskega (*Pikova dama*). Leta 2014 je z naslovno vlogo v Bizetevi Carmen debitirala v Praškem narodnem gledališču, kot gostujoča solistka pa sodeluje z Gledališčem F. X. Šalde v Liberu.

Leta 2014 je bila nominirana za nagrado *thalia* za odlično poustvaritev vloge Smetona v Donizettijevi operi *Anna Bolena*. Je iskana gostja prestižnih čeških in mednarodnih glasbenih festivalov, kot so operni festival v Wexfordu, Festival L'Été Bergerac, Praška pomlad, operni festival Bedřicha Smetane Litomyšl, praški Proms, festival v Edinburgu in številni drugi.

PETER BERGER

Tenorist Peter Berger je bil že med študijem izbran za solista Opere Državnega gledališča v Košicah. Leta 2007 je osvojil prvo nagrado na tekmovanju Anglo-češkoslovaškega sklada v Londonu, prejel pa je tudi nagrado Slovaškega literarnega sklada za vlogo Princa v Dvořákovu *Rusalki*.

Umetnikov repertoar obsega vloge, kot so Nemorino (Donizetti, *Ljubezenski napoj*) in Ernesto (Donizetti, *Don Pasquale*), Don Octavio (Mozart, *Don Giovanni*), Verdijevi Alfredo (*Traviata*), Macduff (*Macbeth*), Izmael (*Nabucco*) in Vojvoda mantoovski (*Rigoletto*) ter Faust (Gounod, *Faust*), Lenski (Čajkovski, *Jevgenij Onjegin*), Janko (Smetana, *Prodana nevesta*), Princ (Dvořák, *Rusalka*), Laca (Janáček, *Jenůfa*), Boris (Janáček, *Katja Kabanova*), Michel (Martinů, *Julietta*), Massenetov Werther, Don José (Bizet, *Carmen*) in Cavaradossi (Puccini, *Tosca*). Oktobra 2007 je v Slovaškem narodnem gledališču Bratislava debitiral kot Pinkerton v Puccinijevi operi *Madama Butterfly*, leta 2009 je v Praški državni operi poustvaril Princa (*Rusalka*) in s to vlogo debitiral tudi v Praškem narodnem gledališču. Septembra 2011 se je kot solist pridružil ansamblu Praške državne opere, med januarjem 2012 in februarjem 2014 pa je bil solist Opere Narodnega gledališča. Nedavno je v Bremnu

gostoval kot Lenski (*Jevgenij Onjegin*) in kot Princ (*Rusalka*) v Velikem gledališču Lodž, na Glyndebournskem festivalu in v Teatro Municipal v Santiagu, kot Lukáš (Smetana, *Poljub*) na opernem festivalu v Wexfordu, kot Boris in Laca (Janáček, *Jenůfa*) v danskem Aarhusu ter kot Babinsky (Weinberger, *Švanda dudák*) v Teatro Massimo v Palermu. Poleg operne kariere je dejaven tudi kot koncertni umetnik.

JOZEF BENCI

Priznani operni in oratorijski pevec Jozef Benci je solist Slovaškega narodnega gledališča v Bratislavi in Narodnega gledališča v Pragi. Med njegovimi vidnejšimi sodelovanji so nastopi s češko in slovaško filharmonijo, z Jakubom Hrůšo, Tomášem Netopilom in Simfoničnim orkestrom BBC pod taktirko Jiříja Bělohlávka, nastop v Verdijevem *Rekviemu*, ki ga je dirigiral Nello Santi, ter v koncertnih izvedbah Donizettijevih oper *Lucrezia Borgia* in *Anna Bolena* v züriški Tonhalle in na glasbenem festivalu v Bratislavi pod taktirko Edite Gruberove. Benci je leta 2018 poustvaril basovski part Janáčkove *Glagolske maše* v Berlinski filharmoniji in leta 2013 za izdajo založbe Supraphon. Leta 2017 je kot Kardinal de Brogni navdušil v Halevjevji operi *Judinja*, ki jo je režiral Peter Konwitschny. Za BBC-jev posnetek Dvořákovu opere *Jakobinec* je odpel vlogo Filipa in prejel kritiške pohvale za vlogo Kecala v koncertni izvedbi Smetanove *Prodane neveste* v londonskem Centru Barbican s Simfoničnim orkestrom BBC pod Bělohlávkovo taktirko.

Jozef Benci je za svoje basovske vloge iz operne literature osvojil več nagrad na nacionalnih in mednarodnih tekmovanjih, med drugim na Mednarodnem pevskem tekmovanju Hariclee Darclee (2001), na Pevskem tekmovanju Georgea Enescuja v Bukarešti (2001) in na Tekmovanju komorne opere na gradu Rheinsberg (2006).

(Prevod biografij Anina Oblak)

Napovedujemo in vabimo

BACHOVI KORALI IN INSTRUMENTALI

Marko Hatlak, harmonika in umetniško vodstvo

Nicole Pressler, flavta; **Jelena Pejić**, violina;

Karmen Pečar Koritnik, violončelo;

Uroš Lečnik, kontrabas;

Aleksandra Pavlovič, klavir

Nika Gorič, sopran; **Nuška Drašček**, mezzosopran;

Andrej Rustja, tenor; **Philipp Kranjc**, basbariton

Mešani pevski zbor Glasbene matice Ljubljana

Sebastjan Vrhovnik, umetniški vodja;

Jerica Bukovec, dirigentka

Otroški zbor OŠ Toneta Čufarja

Kerstin Pori, zborovodkinja

Sreda, 26. november 2025 ob 19.30, Dvorana Union, Maribor

Koncert za izven.

Abonentom Orkestrskega in Komornega cikla 2025/2026

vstopnice podarimo.

Spored: Johann Sebastian Bach

SIMFONIČNI ORKESTER WDR

Andrew Manze, dirigent

Isabelle Faust, violina

Torek, 2. december 2025 ob 19.30, Dvorana Union, Maribor

2. koncert Orkestrskega cikla in za izven

Spored: Robert Schumann, Felix Mendelssohn-Bartholdy,

Franz Schubert

KROŽEK ELENE BAŠKIROVE

Albena Danailova, violina; **Mohamed Hiber**,

violina; **Adrien La Marca**, viola; **Ivan Karizna**,

violončelo; **Pablo Barragán**, klarinet;

Elena Baškirova, klavir

Četrtek, 11. december 2025 ob 19.30, Dvorana Union, Maribor

2. koncert Komornega cikla in za izven

Spored: Antonín Dvořák, Béla Bartók, Bohuslav Martinů

♦ NARODNI DOM MARIBOR ♦

Informacijska pisarna Narodnega doma Maribor

Uradne ure: od ponedeljka do petka med 10. in 13. uro ter uro pred prireditvijo.

Dvorana Union: uro pred prireditvijo.

☎ (02) 229 40 11, 229 40 50, 031 479 000

✉ vstopnice@nd-mb.si

🌐 www.nd-mb.si

VEČER 80let

RADIO CITY